

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.3.14.
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló 810/2009/EK rendelet
módosításáról**

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A vízumkódex a közös vízumpolitika alapvető elemei közé tartozik: egységes eljárásokat és feltételeket állapít meg a vízumkérelmek feldolgozását és a vízumok kiadását illetően. 2010. április 5-én lépett hatályba, a következő átfogó célok érdekében: a jogszerű utazás megkönnyítése és az irreguláris migráció kezelése, az átláthatóság és a jogbiztonság fokozása, az eljárási garanciák megerősítése, valamint a vízumkérelmezők számára biztosított egyenlő bánásmód megerősítése.

A vízumkódex értelmében a rendelet valamennyi rendelkezése alkalmazásának megkezdése után két évvel a Bizottságnak értékelést kell küldenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vízumkódex alkalmazásáról. A Bizottság 2014. április 1-jén jelentésében¹, valamint az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumban² benyújtotta értékelését. Ezen értékelés alapján a Bizottság ugyanezzel a dátummal javaslatot³ fogadott el a vízumkódex átdolgozásáról annak érdekében, hogy vízumpolitikai könnyítések révén megkönnyítse az EU-ba való utazást (hozzájárulva ezáltal a turizmushoz, a kereskedelemhez, a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz az EU-ban), valamint harmonizálja a közös szabályok végrehajtását. Azonban az Európai Parlament és a Tanács eltérő álláspontjai miatt a tárgyalások nem haladtak előre. Időközben a megnövekedett biztonsági és migrációs kihívások világossá tették, hogy a 2014-ben követett megközelítés már nem felel meg a valós helyzetnek. E tényezők arra késztették a Bizottságot, hogy a 2018. évi munkaprogramjában⁴ bejelentse az átdolgozásra irányuló javaslatának visszavonását. A hivatalos visszavonásra 2018 áprilisában kerül sor.

Bár a migrációval és a biztonsággal kapcsolatos célok jelentősége fokozódott, nem szabad szem elől téveszteni, hogy a vízumkérelmezők túlnyomó többsége nem jelent biztonsági és/vagy migrációs kockázatot az EU számára, és jelentős előnyöket biztosítanak az EU-nak. Ezért e javaslat a vízumeljárás operatív aspektusainak egyszerűsítésére és javítására összpontosít, és figyelembe veszi a vízumkódex átdolgozásáról szóló javaslatról folytatott egyeztetések eredményeit. A javaslat új elemeket tartalmaz, amelyeket a Bizottság *az európai migrációs stratégia végrehajtásáról*⁵ szóló, 2017. szeptemberi közleményében és az azzal kapcsolatos konzultációkban terjesztett elő. Ezek közé tartozik az, hogy megfelelő pénzügyi forrásokat kell biztosítani a tagállamok számára a vízumfeldolgozáshoz, egyértelmű szabályokat kell meghatározni a hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízum kiadására vonatkozóan, valamint az, hogy a vízumpolitika nyomatékosító szerepet játszhat az EU visszafogadási politikájában.

A Vízuminformációs Rendszer (VIS) jogi keretének reformjára irányuló bizottsági javaslat (amelynek előterjesztése 2018 tavaszán várható) tovább fokozza majd a vízumeljárás biztonságát és hatékonyságát, különösen azáltal, hogy figyelembe veszi a technológiai fejlesztéseket és kiaknázza azokat a tagállami hatóságok és a jóhiszemű vízumkérelmezők

¹ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: A gazdasági növekedést szolgáló intelligensebb vízumpolitika. COM(2014) 165 final.

² Értékelés a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról. SWD (2014) 101 final.

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final, 2017.10.24., IV. melléklet

⁵ COM(2017) 558 final.

előnyére, kiküszöböli az egyes területeken jelentkező információs hézagokat, javítja a személyek ellenőrzését, valamint fokozza az eljárás minőségét és gyorsítja a kimenetelét.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A közös vízumpolitika összehangolt rendelkezések együttese, amelyek a következőkre terjednek ki:

- a vízumkötelezettségre vonatkozó közös listák azon országokról, amelyek állampolgárai számára vízum szükséges az EU-ba való beutazáshoz, illetve amelyek mentesülnek e kötelezettség alól⁶;
- a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket meghatározó vízumkódex;
- az egységes formátumú vízumbélyeg⁷; valamint
- a Vízuminformációs Rendszer (VIS)⁸, amelyben minden vízumkérelmet és tagállami döntést rögzítenek, beleértve a kérelmezők személyes adatait, fényképét és ujjnyomatát.

Az új elemekkel való kiegészítés mellett a javasolt módosítások nem módosítják alapjaiban a vízumkódexet, amely tehát továbbra is hűen követi a vízumkérelmek feldolgozására alkalmazandó meglévő alapelveket.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javasolt módosítások – amellet, hogy megőrzik a külső határok biztonságát, és biztosítják a schengeni térség zavartalan működését – megkönnyítik a jogszerű utazók utazását, és a tagállamok érdekében egyszerűsítik a jogi keretet, például azáltal, hogy rugalmasabb szabályokat tesznek lehetővé a konzuli együttműködésre vonatkozóan. A közös vízumpolitika várhatóan hozzájárul a növekedéshez, ugyanakkor koherens lesz a külkapcsolatok, kereskedelem, oktatás, kultúra és turizmus területének egyéb uniós politikáival.

Mindazonáltal az elmúlt évek megváltozott migrációs helyzete és fokozódó biztonsági kihívásai miatt az általában a schengeni térségről és különösen a vízumpolitikáról folytatott politikai vita eltolódott a migráció és a biztonsági aggályok, a gazdasági megfontolások és általában a külkapcsolatok közötti egyensúly újraértékelése felé. A 2014. évi értékelés közzététele óta nagyobb jelentőségre tettek szert a vízumkódex azon célkitűzései, amelyek az irreguláris migráció és a biztonsági kockázatok megelőzésére irányulnak. A megváltozott politikai kontextus azzal járt, hogy a vízumpolitika központi szerepet kapott annak eszközöként, hogy előrelépéseket érjünk el a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokban, ahogy a vízumliberalizációval kapcsolatos tapasztalatok már igazolták is ezt.

Így több felszólítás irányult arra, hogy az EU alkalmazza hatékonyabban vízumpolitikáját a harmadik országokkal folytatott uniós együttműködés során, különösen a migráció kezelésének terén. Az Európai Tanács 2017 júniusában felszólított „a harmadik országokkal folytatott vízumpolitika újraértékelésére, ha szükséges”. Ez valós előrelépést tenne lehetővé a visszatérési és visszafogadási politika terén, miközben figyelembe venné az érintett harmadik

⁶ A Tanács 539/2001/EK rendelete a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

⁷ A Tanács 1683/95/EK rendelete a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.)

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2008/EK rendelete a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről (VIS-rendelet) (HL L 218., 2008.8.13., 60. o.).

országához fűződő általános uniós kapcsolatokat is. Mivel a vízumkódex átalakítása nem arra irányult, hogy egyes harmadik országokkal szembeni nyomásgyakorlásra legyen alkalmazható, hanem inkább a vízumkiadás eljárásainak és feltételeinek egységesítését célozta, nem teljesen felel meg az új politikai kontextusnak. A Bizottság felismerte a valós helyzet megváltozását az *európai migrációs stratégia végrehajtásáról szóló, 2017. szeptemberi közleményében*, amelyben megállapította, hogy „felül kell vizsgálni a vízumkiadás bizonyos szabályait (például a hosszú érvényességi idejű vízumokra és a vízumdíjakra vonatkozóan) annak biztosítása érdekében, hogy ezek a szabályok is beépüljenek visszafogadási politikánkba”. A jogszabályi végrehajtást illető részletes alternatívák vizsgálatát a mellékelt hatásvizsgálat⁹ tartalmazza.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 77. cikke (2) bekezdésének a) pontja. A javaslat módosítja a Közös Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁰, amely az Európai Közösséget létrehozó szerződés azonos rendelkezéseire, azaz a 62. cikk (2) bekezdésének a) pontján és b) pontjának ii. alpontján alapult.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdésének a) pontja felhatalmazza az Uniót arra, hogy intézkedéseket állapítson meg „a vízumokra és az egyéb rövid távú tartózkodásra jogosító tartózkodási engedélyekre vonatkozó közös politikáról”.

Ez a javaslat a fenti rendelkezés által meghatározott kereteken belül marad. E javaslat további célja, hogy fejlessze és javítsa a vízumkódex szabályait a tagállamok területén tervezett, bármely 180 napos időszakon belül 90 napot nem meghaladó tartózkodások céljából kiadott vízumokra vonatkozó feltételek és eljárások tekintetében. Ezt a tagállamok önállóan eljárva nem képesek kielégítően elérni, mivel egy fennálló uniós jogi aktust (vízumkódex) csak az Unió tud módosítani.

• Arányosság

Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges. A választott jogszabályi formának lehetővé kell tennie, hogy a javaslat elérje célkitűzését, és azt a lehető leghatékonyabban lehessen végrehajtani.

A vízumkódexet 2009-ben rendelet formájában hozták létre annak érdekében, hogy azt a schengeni vívmányokat alkalmazó valamennyi tagállam azonos módon alkalmazza. A javasolt kezdeményezés egy rendeletet módosít, ezért rendelet formájában kell előterjeszteni.

Ami a tartalmat illeti, e kezdeményezés a fennálló rendelet javításaira irányul, az átdolgozásra irányuló 2014-es javaslatban kitűzött szakpolitikai célokra alapozva. A kiegészítő három új aspektus arányosságát a mellékelt hatásvizsgálat értékeli¹¹; összefoglalva:

⁹ SWD(2018) 77; vezetői összefoglaló: SWD(2018) 78.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete a Közös Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

¹¹ 7.1, 7.2. és 7.3. pont.

- a vízumdíj javasolt emelése arányos, mivel megfelel a 2006 (az összeg meghatározásának időpontja) óta az általános uniós inflációs ráta szerint meghatározott emelkedésnek;
- A többszöri belépésre jogosító vízum egységes uniós szintű lépcsőzetes rendszere arányos, mivel összességében megfelel számos tagállam jelenlegi gyakorlatának, valamint kedvezőbb vagy szigorúbb módon hozzáigazítható a helyi körülményekhez; továbbá
- az irreguláris migránsok visszafogadására irányuló együttműködés javítása érdekében javasolt intézkedések arányosak, mivel az általános mechanizmus végrehajtása célzott, rugalmas és fokozatos megközelítés alapján kiigazítható. Mindez nem érinti önmagában azt, hogy a kérelmező számára adható-e vízum, hanem a vízum kiadásának eljárásával kapcsolatos könnyítésekre vagy a vízumdíj mértékére vonatkozik.
- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a javaslat átdolgozza a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet. Ezért jogi aktusként csupán rendelet választható.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációt az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat¹² tartalmazza.

• Hatásvizsgálat

E javaslatot hatásvizsgálat támasztja alá, amely a kezelni kívánt három fő problematikus területre összpontosít. Más, a vízumeljárások megkönnyítését vagy a meglévő rendelkezések egyértelműsítését és egyszerűsítését célzó elemek az átdolgozásra irányuló 2014-es javaslatból¹³ lettek átemelve. Ezek többsége inkább olyan eljárási kérdéseket érint, amelyek nem sok teret adnak a különböző szakpolitikai alternatívák fontolóra vételére, ezért ezeket a hatásvizsgálat nem vizsgálja részletesen.

A rendelkezésre álló adatok, valamint az érdekelt felekkel folytatott konzultáció és a nyilvános konzultáció eredményei alapján az alábbi szakpolitikai alternatívák hatásait értékelték:

1. problématerület: A pénzügyi források nem elégségesek a vízumfeldolgozáshoz

- 1A. alternatíva: status quo – változatlan mértékű, 60 EUR összegű közös vízumdíj;
- 1B. alternatíva: adminisztratív költségeken alapuló nemzeti vízumdíjak;
- 1C. alternatíva: a közös vízumdíj összegének emelése, számos részalternatívával: 80, 100, vagy 120 EUR, vagy egy olyan részalternatíva, amelynek értelmében a legfeljebb 6 hónapig tartó tartózkodásra feljogosító vízumok esetében 80 EUR, az 1–5 évre szóló, többszöri beutazásra jogosító vízumok esetében pedig 120 EUR a vízumdíj.

¹² SWD (2018) 77.

¹³ SWD (2014) 67 és SWD 68.

Az előnyben részesített alternatíva a közös vízumdíj mérsékelt emelése, 80 EUR összegre. Ez nem a leghatékonyabb megoldás, mivel a díjak nagyobb mértékű emelése nyilván jelentősebb pénzügyi forrásokat biztosítana. Mindazonáltal a tagállamok bevételét megfelelő mértékben emeli ((+26 %), és ezáltal támogatja a vízumfeldolgozás integritását és a schengeni térség biztonságát. Ugyanakkor a mérsékelt összegű emelés (20 EUR) a vízumkérelmezők túlnyomó többségére nem fog visszatartó hatást gyakorolni, mivel nem lesz döntő tényező számukra az Európába jutáshoz szükséges repülőjegyek árához és egyéb utazási költségekhez viszonyítva. Az utazási szokásokra és ezáltal az uniós turisztikai és utazási ágazatra gyakorolt kedvezőtlen hatás minimális lesz. Nemzetközi összehasonlításban a díj továbbra is viszonylag alacsony lesz, tehát versenyképes marad.

2. problématerület: Ismételt vízumeljárások a rendszeresen utazó személyek esetében

- 2A. alternatíva: status quo – a tagállamok határozzák meg, milyen megközelítést alkalmaznak a hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízum kiadására vonatkozóan;
- 2B. alternatíva: ajánlott bevált gyakorlat;
- 2C. alternatíva: a többszöri belépésre jogosító vízum egységes lépcsőzetes rendszere, számos részalternatívával (a többszöri beutazásra jogosító vízumok általános lépcsőzetes rendszere, a többszöri beutazásra jogosító vízumok általános és országspecifikus lépcsőzetes rendszere, a többszöri beutazásra jogosító vízumok országspecifikus lépcsőzetes rendszere);
- 2D. alternatíva: 2 vagy 5 évre érvényes, többszöri beutazásra jogosító, egységes vízum.

Az előnyben részesített alternatíva a többszöri beutazásra jogosító vízumok egységesen alkalmazható uniós lépcsőzetes rendszere, azzal a lehetőséggel, hogy a lépcsőzetes rendszer az egyes országokhoz igazítható. Bár ez nem a leghatékonyabb alternatíva (összevetve azokkal az alternatívákkal, amelyek a hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízumokat határoznák meg szokásosan kiadandó vízumként), jelentős részben megvalósítja azt a célt, hogy nagyobb számban kell hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízumokat kiadni. Továbbá tartalmaz egy minden harmadik országra alkalmazandó minimumkövetelményt, az egyes harmadik országokra vonatkozó előnyösebb megoldások kialakításának lehetőségével együtt, a helyi körülményekhez és migrációs kockázathoz igazodva. A gyakran utazó személyek vízumeljárásai számának csökkentéséből adódóan az alternatíva költségmegtakarítást eredményez a tagállamok és a vízumkérelmezők számára. Emellett lehetővé teszi a többszöri belépésre jogosító vízumok birtokosai számára a spontán utazást, támogatva ezáltal az uniós turisztikai ágazat versenyképességét.

3. problématerület: Az irreguláris migránsok származási országukba való visszatérésének elégtelen szintje

- 3A. alternatíva: status quo – a Tanács „eszköztár-megközelítése” (a Tanács által koordinált mechanizmus, amely arra szolgál, hogy a visszatérés terén nem együttműködő harmadik országokra vonatkozó vízumeljárásokkal kapcsolatos intézkedéseket lehessen hozni, a hatályos jogi keret korlátaiban belül);
- 3B. alternatíva: pozitív ösztönzők a vízumpolitikában;
- 3C. alternatíva: negatív ösztönzők a vízumpolitikában, számos részalternatívával (maximális megközelítés, amely kezdettől fogva valamennyi útlevélre vonatkozik,

vagy két szakaszból álló, célzott megközelítés, amely először a szolgálati vagy diplomata-útlevelekre, majd a magánútlevelekre irányul).

Az előnyben részesített alternatíva a célzott negatív ösztönzők alkalmazása. A vízumok területére irányuló negatív intézkedések valószínűleg a leghatékonyabban veszik rá a harmadik országok kormányait a tagállamokkal való együttműködésre az irreguláris migránsok visszafogadása terén, bár sikerükhöz szükség lehet arra, hogy ezekhez más szakpolitikai területekre irányuló intézkedések is társuljanak. Mindazonáltal a legmegfelelőbb és legarányosabb megoldás az a rugalmas lehetőség, amely először az érintett ország kormányzati tisztviselőire irányul, majd a lakosságra, és ez jár a legkevesebb kedvezőtlen következménnyel az utazásra, a gazdasági ágazatokra, valamint az EU jó hírére és megítélésére.

A javaslat fenntartja a célzott megközelítést, ugyanakkor a kétszakaszos megközelítés jogi aktusban való rögzítése helyett a megszövegezés rugalmasságot tesz lehetővé az intézkedés gyakorlati alkalmazása tekintetében.

- **Alapjogok**

A javasolt módosítások tiszteletben tartják az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapjogokat.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javasolt módosításnak nincsenek az Európai Unió költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Mivel a vízumkódex a 2004-es értékelés közzététele óta érdemben nem módosult, annak megállapításai összességében ma is érvényesek. Lásd továbbá a mellékelt hatásvizsgálat 4. mellékletét.

A javasolt módosítások a vízumkódexet érintik, amelynek végrehajtását – az 1053/2013/EU tanácsi rendelettel¹⁴ összhangban – a schengeni értékelési mechanizmus keretében is értékeli, a Bizottság Szerződések őreként betöltött szerepének (az EUSZ 17. cikkének (1) bekezdése) sérelme nélkül.

- **A Szerződésekhez és a harmadik államokkal kötött társulási megállapodásokhoz csatolt különböző jegyzőkönyvekből fakadó következmények**

A 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ létrehozza a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.

¹⁴ A schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és monitoringmechanizmus létrehozásáról és a végrehajtó bizottságnak a Schengent Értékelő és Végrehajtását Felügyelő Állandó Bizottság létrehozásáról szóló 1998. szeptember 16-i határozatának hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. október 7-i 1053/2013/EU tanácsi rendelet (HL L 295., 2013.11.6., 27. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

Mivel e javaslat jogalapja az EUMSZ harmadik részének V. címében található, így alkalmazni kell az Egyesült Királyság, Írország és Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvekben és a schengeni jegyzőkönyvben leírt „változó geometria” rendszerét. A javaslat a schengeni vívmányokra épül. Következésképpen Dánia, Írország és az Egyesült Királyság, Izland és Norvégia, valamint Svájc és Liechtenstein tekintetében figyelembe kell venni a különböző jegyzőkönyveket és a schengeni társulási megállapodásokat érintő következményeket. Úgyszintén figyelembe kell venni a különböző csatlakozási okmányokat érintő következményeket. Mindezen érintett államok helyzetének részletes leírását e javaslat (18)–(26) preambulumbekzdései tartalmazzák.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

1. cikk – Tárgy és hatály

- (1) horizontális változtatás: A teljes szövegben el kell hagyni az „átutazás” úti célként való megemlítését, mivel az átutazás és a tartózkodás mesterséges elkülönítése (az átutazás tartózkodást tételez fel) nem alkalmazandó már (és a 2009-ben elfogadott vízumkódex megszüntette a speciális átutazóvízumot).

2. cikk – Fogalommeghatározások

- a (2) bekezdés a) pontjában: lásd az 1. cikk (1) bekezdéséhez fűzött magyarázatot.
- (7) bekezdés: a szöveg a megfelelő jogalapra (1105/2011/EU határozat) történő hivatkozással egészül ki.
- A (11) bekezdést el kell hagyni, mert feleslegessé vált, mivel a „kereskedelmi közvetítő” fogalmának leírása megtalálható a 45. cikkben.
- (12) bekezdés: a bekezdés a „tengerész” fogalommeghatározásával egészül ki annak biztosítása céljából, hogy a hajók teljes személyzete részesülhessen a különféle eljárási könnyítésekben.

3. cikk – Repülőtéri tranzitvízum-kötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok

- (5) bekezdés b) és c) pontja: a szöveg kiegészül a Holland Királyság karibi területeinek megemlítésével.

4. cikk – A kérelmekhez kapcsolódó eljárásokban részt vevő hatóságok

- (2) bekezdés: a szöveg kiegészül az új 36a. cikkre való hivatkozással, amely lehetővé teszi a vízumok külső határon történő kiadását speciális rendszer keretében.

5. cikk – A kérelem vizsgálatára és a kérelemre vonatkozó döntés meghozatalára illetékes tagállam

- Az (1) bekezdés b) pontja úgy módosul, hogy olyan esetekben, amikor az utazás több úti célt érint, a kérelem megvizsgálására illetékes tagállam meghatározása tekintetében csak egy objektív kritériumot tart fent, azaz a tartózkodás hosszát. Ennek célja, hogy egyértelműbb helyzetet teremtsen a vízumkérelmezők számára, és megelőzze a tagállamok között az illetékességet illetően felmerülő nézeteltéréseket.
- Emellett egyértelművé teszi az illetékesség azokban az esetekben, amikor valakinek rövid időszakon belül több alkalommal, egymáshoz nem kapcsolódó módon kell különböző tagállamokba utaznia, és így minden egyes utazáshoz külön vízumot

kérelmezni az időbeli korlátok miatt lehetetlen lenne, és egyben túlzott terhet is jelentene.

8. cikk – Képviseleti megállapodások

- A jelenlegi (2) bekezdést el kell hagyni annak biztosítása érdekében, hogy a képviselő tagállam teljes mértékben felelős legyen a vízumkérelmeknek a képviselt állam nevében történő feldolgozásáért, ami egyszerűsíti a vízumkérelmek képviselet alapján történő feldolgozását, és összhangban áll a kölcsönös bizalom elvével, amely a schengeni vívmányok alapját képezi.
- A (3) bekezdés az iratok és az adatok összegyűjtését és tagállamok közötti átadását szabályozza olyan helyzetekben, amikor egy tagállam kizárólag a kérelmek és a biometrikus azonosítók felvétele céljából képvisel egy másik tagállamot.
- A (4) bekezdés módosítása figyelembe veszi azon lehetőség elhagyását, hogy a képviselt tagállam kérheti a képviselet keretében kezelt ügyekbe történő bevonását.
- A (7) bekezdés minimum határidőt határoz meg, amelyen belül a képviselt tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot a képviseleti megállapodások megkötéséről és megszűnéséről.
- A (8) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a képviselő tagállamok ezzel egyidejűleg tájékoztatják a többi tagállamot és az érintett illetékességi területen lévő uniós képviseletet a képviseleti megállapodások megkötéséről vagy megszűnéséről.
- A cikk a működés elhúzódó szüneteltetésének és a vízümbélyegek manuális kiadásának megelőzése céljából kiegészül a (10) bekezdéssel.

9. cikk – A kérelem benyújtásának gyakorlati lehetőségei

- Az (1) bekezdés hat hónappal hosszabbítja a kérelem benyújtásának maximális határidejét, hogy lehetővé tegye az utazók számára az előre tervezést és a csúcsidőszakok elkerülését; sajátos munkakörülményeik miatt a tengerészek kilenc hónappal a tervezett utazás előtt benyújthatják kérelmüket. A kérelembenyújtás minimális határidejének meghatározása arra irányul, hogy a tagállamoknak legyen idejük a kérelmek megfelelő értékelésére és a munka megszervezésére.
- A (4) bekezdés módosítása egyértelművé teszi a szabályokat azzal kapcsolatban, hogy ki nyújthat be kérelmet a kérelmező nevében, valamint a kereskedelmi közvetítőktől elkülönítve említi meg a szakmai, kulturális, sport- és oktatási egyesületeket vagy intézményeket.
- A (5) bekezdés korábban a 40. cikk (4) bekezdése volt, és módosítása azt az alapelvet emeli ki, hogy a kérelmezőnek csak egy helyszínen kell személyesen megjelennie kérelme benyújtásához.

10. cikk – A kérelem benyújtásának általános szabályai

- Az (1) bekezdés helyébe új szöveg lép azon általános elv eltörlésének figyelembevételére céljából, miszerint minden kérelmezőnek minden egyes vízumkérelme esetében személyesen kell benyújtania kérelmét. E módosítás nem érinti a 2004/38/EK irányelvben, különösen annak 5. cikke (2) bekezdésében meghatározott tagállami kötelezettségeket. A kérelmezőknek a VIS-ben tárolandó ujjnyomatok felvétele céljából kell személyesen megjelenniük a konzulátuson vagy a külső szolgáltatónál.

- A (2) bekezdést az (1) bekezdés módosítása következtében el kell hagyni.

11. cikk – A kérelemnyomtatvány

- Az (1) bekezdés a kérelemnyomtatvány elektronikus kitöltési és aláírási lehetőségének megemlítésével egészül ki.
- A szöveg az (1a) bekezdéssel egészül ki annak hangsúlyozása érdekében, hogy a kérelemnyomtatvány elektronikus változatának követnie kell az I. mellékletben szereplő egységes kérelemnyomtatvány tartalmát, és az nem egészíthető ki további mezőkkel.
- A (3) bekezdés egyszerűsítése annak biztosítására irányul, hogy a kérelemnyomtatvány minden esetben elérhető legyen legalább azon tagállam hivatalos nyelvén, amelyre vonatkozóan a vízumot kérik, valamint a fogadó állam nyelvén.
- A (4) bekezdést az (3) bekezdés módosítása miatt el kell hagyni.

14. cikk – Támogató dokumentumok

- A (4) bekezdés módosítása arra irányul, hogy egyértelműsítse és tovább harmonizálja a költségviselésre és/vagy meghívásra vonatkozó tagállami formanyomtatványok tartalmát.
- Az (5) bekezdés helyébe új szöveg lép annak érdekében, hogy illeszkedjen a helyi schengeni együttműködés megerősített szerepéhez (a 48. cikk (1) bekezdése).
- A cikk (5a) bekezdéssel egészült ki az 52. cikk (2) bekezdésében a végrehajtási intézkedésekre vonatkozóan meghatározott rendelkezések figyelembevétele céljából.

15. cikk – Utazási egészségbiztosítás

- Az (1) bekezdésben a „két” beutazás említésének elhagyása annak következménye, hogy a 24. cikk (1) bekezdésében is el lett ugyanez hagyva.
- A (2) bekezdés módosítása annak egyértelműsítésére irányul, hogy a többszöri beutazásra jogosító vízumot kérelmezőknek csak az első tervezett tartózkodásuk időtartamára vonatkozóan kell bizonyítaniuk, hogy rendelkeznek utazási egészségbiztosítással.

16. cikk – A vízumdíj

- (1) bekezdés: a vízumdíj összege 60 EUR-ról 80 EUR-ra emelkedik annak érdekében, hogy jobban fedezze a tagállamok költségeit; ez növeli a tagállamok forrásait (+26 %), ugyanakkor a vízumkérelmezők túlnyomó többségére nem fog visszatartó hatást gyakorolni, az utazási és egyéb érintett költségekhez viszonyítva. A bekezdés mechanizmust vezet be arra vonatkozóan, hogy két évente értékelni kell a vízumdíj felülvizsgálatának szükségességét olyan kritériumok alapján, mint például az uniós inflációs ráta. Ez lehetővé teszi a díj rendszeres nyomon követését és szükség szerinti felülvizsgálatát. A díj javasolt emelése többek között lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy megfelelő számú konzuli személyzetet tartsanak fenn a kérelmek 23. cikkben meghatározott időtartamon belüli feldolgozása érdekében.

- (2) bekezdés: a kiskorúak (6-12 éves korúak) vízumdíja 5 EUR összeggel nő, 40 EUR-ra.
- A (3) bekezdés elhagyásának az az oka, hogy az „adminisztratív költségekre” való hivatkozás mesterséges, mivel a kutatások szerint a pontos adminisztratív költségeket nem lehet kiszámítani. A rendszeres felülvizsgálatokra való pontatlan hivatkozást a (8a) bekezdésben meghatározott egyértelműbb felülvizsgálati mechanizmus váltja fel.
- a (4) bekezdés c) pontja: a szöveg módosítása annak biztosítására irányul, hogy a szemináriumokon/konferenciákon részt vevő kutatókra is alkalmazandó legyen a vízummentesség, továbbá a szöveg kiegészül a helyes jogalapra való hivatkozással.
- Az (5) bekezdést el kell hagyni, mivel az általános opcionális vízumdíjmentességekről többnyire központi szinten születik döntés, ezért helyi harmonizációra nincs lehetőség.
- Az új (8a) bekezdés mechanizmust határoz meg a rendszeres (kétévenkénti) felülvizsgálatra, és hivatkozik azon kritériumokra, amelyek e felülvizsgálat alapját képezik.

17. cikk – Szolgáltatási díj

- Az (1) bekezdésből el kell hagyni a „kiegészítő” szolgáltatási díj megemlítését, mivel ez félrevezető.
- A (3) bekezdést el kell hagyni, mivel a tapasztalatok azt mutatják, hogy a központi szinten létrejött általános szerződésekben meghatározott szolgáltatási díjak ilyen helyi harmonizálására nincs mód.
- Az új (4a) cikkel való kiegészítés annak lehetővé tételére irányul, hogy a külső szolgáltatók magasabb szolgáltatási díjat számíthassanak fel, amikor olyan harmadik országokban működnek, amelyek állampolgárai vízumkötelesek, és amelyekben egyetlen tagállam sincs jelen a vízumkérelmek összegyűjtése céljából. A magasabb szolgáltatási díj fedezi a kérelmeknek az ügyet kezelő, más országban működő konzulátusra és a konzulátusról való továbbítását, valamint az úti okmányok visszajuttatását.
- Az (5) bekezdést el kell hagyni, mivel a tagállamokat nem kell arra kötelezni, hogy tartsák fenn a közvetlen hozzáférés lehetőségét a kérelmek konzulátuson történő benyújtása céljából olyan helyeken, ahol külső szolgáltatót bíztak meg a vízumkérelmek átvételével. Ez nem zárja ki, hogy a tagállamok felajánlják a közvetlen hozzáférés lehetőségét.

21. cikk – A beutazási feltételek ellenőrzése és kockázatértékelés

- A (3) bekezdés e) pontja a 15. cikk (2) bekezdésének módosítása következtében módosul.
- A (4) bekezdés módosítása arra irányul, hogy egyértelműen elkülönüljenek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok és az egyéb típusú vízumok vagy tartózkodási engedély alapján engedélyezett korábbi tartózkodások.
- A (8) bekezdés módosítása lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy modern kommunikációs eszközöket használhassanak a kérelmezővel való elbeszélgetés

lefolytatásához ahelyett, hogy előírnák számára a konzulátuson való személyes megjelenést.

22. cikk – Előzetes egyeztetés

- A (2) bekezdés módosítása annak előírására irányul, hogy a tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb hét naptári napon belül választ adjanak az egyeztetésre való felkérésre.
- A (3) bekezdés előírja, hogy a tagállamok az intézkedés bevezetése előtt legalább 15 naptári nappal jelentsék be az előzetes egyeztetés iránti kérelmeket, hogy lehetővé tegyék a kérelmezők időben történő tájékoztatását, valamint azt, hogy a többi tagállam technikai szinten felkészülhessen.
- Az (5) bekezdést el kell hagyni, mivel elavult.

23. cikk – A kérelemről való döntés

- Az (1) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a döntéshozatalra általában rendelkezésre álló idő legfeljebb 10 nap. A Vízüminformációs Rendszerben rögzített információk szerint az átlagos döntéshozatali idő 5 nap. Egyes tagállamok szándékosan, az utazni kívánók vonzása érdekében alkalmaznak rövid döntéshozatali időt, és a feldolgozási idő tekintetében fennálló túlzott eltérések „vízum-shoppinghoz” vezetnek. A vízumdíj javasolt emelése lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy fenntartsák vagy bővítsék a konzulátusok döntéshozatallal foglalkozó személyzetének létszámát annak biztosítása érdekében, hogy a maximális határidőn belül döntsenek a kérelmekről.
- A (2) bekezdés módosítása a kérelmekre vonatkozó döntéshozatali idő maximális időtartamának 45 napra való meghosszabbítására irányul, az utolsó mondat elhagyására pedig azon rendelkezés törlése következtében kerül sor, amely a képviselt tagállam számára lehetővé tette, hogy konzultációját kérhesse a képviseletben kezelt ügyek tekintetében (8. cikk (4) bekezdés).
- A (3) bekezdés elhagyásának oka, hogy egy rövid távú tartózkodásra jogosító vízumra irányuló kérelem megvizsgálására a 60 naptári nap túl hosszú időszak.
- A (4) bekezdés új (ba) ponttal való kiegészítésének célja a repülőtéri tranzitvízum említése, amely a jelenleg hatályos vízumkódexből hiányzik.
- A (4) bekezdés d) pontjának elhagyása azon rendelkezés eltörléséből következik, amely lehetővé tette a képviselt tagállammal való konzultációt; ez eltörli azt a követelményt, hogy bizonyos eseteket a képviselő tagállam helyett a képviselt tagállamhoz továbbítsanak feldolgozásra.

24. cikk – Egységes vízum kiadása

- Az (1) bekezdés második albekezdésének első mondatában a „kétszeri beutazásra jogosító” vízum megemlítését el kell hagyni, mivel az fölösleges – a „többszöri” szó ezt is magában foglalja, és említése korlátozhatná a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadását.
- A harmadik albekezdés elhagyása annak következménye, hogy a 1. cikk (1) bekezdésében el lett hagyva az „átutazás” említése.

- Az (1) bekezdés negyedik albekezdésének megfogalmazása egyértelműbbé válik az „additional” szó elhagyásával, mivel ez félreértésekhez vezethet az utazási egészségbiztosítás érvényességi idejének kiszámítása tekintetében.
- Az átfogalmazott (2) bekezdés a hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízum fokozatos kiadására, azaz a „lépcsőzetes rendszerre” vonatkozó általános szabályokat határoz meg. E harmonizált szabályok megelőzik a vízum-shoppingot és az olyan család magatartást, amelynek során a kérelmezők el kívánják titkolni, hogy ténylegesen mely tagállam az úti céljuk, hogy azon konzulátusnak nyújthassák be kérelmüket, amely értesüléseik szerint a leghosszabb érvényességi idejű vízumokat ad ki.
- Az új (2a) bekezdéssel való kiegészítés célja lehetővé tenni az eltérést a (2) bekezdéstől abban az esetben, amikor megalapozott kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező a vízum érvényességének teljes időtartama alatt megfelel-e a beutazási feltételeknek.
- Az új (2b) bekezdéssel való kiegészítés célja a lépcsőzetes rendszer helyi kiigazításának lehetővé tétele a helyi körülmények és a migrációs és biztonsági kockázatok figyelembevétele érdekében.
- Az új (2c) bekezdéssel való kiegészítés célja az olyan vízumkérelmezők további eseteinek lefedése, akik számára kiállítható hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízum.
- Az új (2d) bekezdés az ilyen helyi lépcsőzetes rendszerek elfogadására vonatkozó eljárásokat említi. Kitér arra is, hogy a helyi kiigazítás értékelése során figyelembe kell venni a migrációs és biztonsági kockázatot, valamint a harmadik ország által az irreguláris migránsok visszafogadása terén folytatott együttműködést.

25a. cikk – Együttműködés a visszafogadás terén

- (1) bekezdés: Objektív és releváns kritériumok alapján a visszafogadás terén nem együttműködő harmadik országok állampolgáira nem alkalmazandók a támogató dokumentumok korlátozott számáról, a 16. cikk (1) bekezdésében meghatározott vízumdíjról, a diplomata-útlevelel rendelkezők vízumdíj alóli mentességéről, a 10 napos feldolgozási időről, és a többszöri beutazásra jogosító vízum kiállításáról szóló általános rendelkezések. A korlátozó intézkedések pontos végrehajtását az (5) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok fogják meghatározni.
- (2) bekezdés: a Bizottságnak rendszeresen értékelnie kell a harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködést, számos mutatót figyelembe véve.
- (3) bekezdés: A tagállamok értesítést küldhetnek a (2) bekezdésben meghatározottakkal megegyező mutatók alapján arról, ha egy adott harmadik ország esetében jelentős és tartós gyakorlati nehézségeket tapasztalnak a visszafogadás terén.
- (4) bekezdés: a Bizottságnak egy hónapon belül értékelnie kell a tagállamoktól kapott értesítéseket.
- (5) bekezdés: Ha a Bizottság a tagállamok értesítéseinek elemzése alapján úgy ítéli meg, hogy intézkedésre van szükség, végrehajtási jogi aktust fogad el, amely ideiglenesen felfüggeszti/alkalmazza az érintett rendelkezéseket (vö. az (1) bekezdéssel) az érintett harmadik ország minden állampolgára vagy azok egyes kategóriái esetében.

- (6) bekezdés: a Bizottságnak a harmadik ország által a visszafogadás tekintetében folytatott tényleges együttműködést folyamatosan értékelnie kell annak érdekében, hogy a korlátozó intézkedés alkalmazását módosítsa vagy felfüggeszse.
- (7) bekezdés: a végrehajtási jogi aktus hatálybalépése után legkésőbb hat hónappal a Bizottságnak jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a visszafogadás tekintetében folytatott együttműködés terén elért előrelépésről.

27. cikk – A vízümbélyeg kitöltése

- Az (1) bekezdés helyébe új szöveg lép, amelynek értelmében hatályát veszti a vízümbélyeg kitöltéséről szóló VII. melléklet, és a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el a vízümbélyegek kitöltésének szabályait.
- A (2) bekezdés módosítása arra irányul, hogy megerősítse a vízümbélyegre vonatkozó nemzeti bejegyzésekről szóló rendelkezéseket.
- A (4) bekezdés módosul annak biztosítása céljából, hogy csak az egyszeri beutazásra jogosító vízumokat lehessen kézzel kiállítani.

29. cikk – A vízümbélyegek beillesztése

- A (1) bekezdés a VIII. melléklet elhagyásának figyelembevétele céljából módosul.
- A szöveg új (1a) bekezdéssel egészül ki, amely felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el a vízümbélyegek beillesztésére vonatkozó operatív utasításokat.

31. cikk – Más tagállamok központi hatóságainak tájékoztatása

- A (2) bekezdés más tagállamok időben történő tájékoztatásának biztosítása céljából módosul, összhangban a 22. cikk módosításaival (előzetes egyeztetés).

32. cikk – A vízum kiadásának elutasítása

- Az (1) bekezdés a) pontja új iia. alponttal egészül ki a repülőtéri tranzittal kapcsolatos korábbi kihagyás korrigálása céljából.
- A (3) bekezdés helyébe új szöveg lép, amely úgy rendelkezik, hogy a tagállamoknak részletes tájékoztatást kell nyújtaniuk a jogorvoslati eljárásokról, és ezeknek az eljárásoknak garantálniuk kell a bíróság előtti jogorvoslatot (vö. a Bíróság C-403/16. sz. ügyben hozott ítéletével).
- A (4) bekezdést elhagyása azon rendelkezés elhagyásából következik, amely előírta, hogy egyes eseteket kezelés céljából a képviselt tagállamnak kell továbbítani a képviselő tagállam helyett.

36. cikk – A külső határon tengerészek számára kiadott vízumok

- A (2) bekezdést el kell hagyni.
- A szöveg a (3) bekezdéssel egészül ki, amely felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy végrehajtási aktusok útján fogadja el a határokon a tengerészek számára történő vízumkiadásra vonatkozó operatív utasításokat.

36a. cikk – A külső határon speciális rendszer keretében kérelmezett vízumok

- A rövid távú (legfeljebb hét napra kiterjedő) turizmus előmozdítása érdekében a vízumok külső határon való kiadására vonatkozó általános szabálytól eltérő új rendelkezés kerül bevezetésre. A tagállamok számára lehetővé válik, hogy a külső határon speciális rendszer keretében vízumokat adjanak ki, szigorú feltételek mellett, és a rendszer szervezési szabályainak bejelentését és közzétételét követően. A részletes rendelkezések biztosítékokat hoznak létre az irreguláris migrációval és a biztonsággal kapcsolatos kockázatok minimalizálása érdekében, különösen az ilyen rendszerek időtartamának négy hónapra való korlátozásával, valamint hatályuknak a szárazföldi határátkelőhellyel szomszédos vagy a tengeri határátkelőhelyhez közvetlen kapcsolatban álló ország állampolgáira való korlátozásával. Szakképzett alkalmazottaknak megfelelő struktúrák keretében teljes körűen meg kell vizsgálniuk, hogy teljesül-e az összes beutazási feltétel. A végül kiadott vízum kizárólag a kibocsátó tagállam területére, egyszeri beutazásra, és legfeljebb hét napos tartózkodásra érvényes. A rendszerek csak olyan harmadik országok állampolgáira alkalmazhatók, amelyekkel visszafogadási egyezmények megkötésére került sor, és amelyek esetében a 25a. cikkben említett mechanizmus nem lépett működésbe.

37. cikk – A vízumosztályok működési rendje

- A (3) bekezdés módosítása az elektronikus iktatás lehetővé tételére és az irattárolás minimális időtartamának csökkentésére irányul.

38. cikk – A vízumkérelmek vizsgálatához és a konzulátusok felügyeletéhez biztosított források

- A cikk új (1a) bekezdéssel egészül ki a vízumkezelési eljárás integritása érvényesítésének és rendszeres nyomon követésének biztosítása érdekében.

40. cikk – Konzuli szervezet és együttműködés

- A cikk olyan rugalmasabb szabályokkal egészül ki, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára az erőforrások optimális felhasználását, a konzuli lefedettség kiterjesztését, valamint az együttműködés fejlesztését.
- Az (1) bekezdés második mondata elavult, mivel már nem alapelv a kérelmek konzulátuson való benyújtása, így el kell hagyni.
- A (2) bekezdés b) pontjának átszövegezése a korábbi 41. cikk hatályon kívül helyezéséből következik, valamint abból, hogy a kiszervezés már nem minősül „végső lépésnek”.

41. cikk – Tagállamok közötti együttműködés

- E cikk eltörlésének oka az, hogy a leírt lehetőségek nem bizonyultak megvalósíthatónak. A 40. cikk módosítása lehetővé teszi a tagállamok számára az együttműködés rugalmasabb módon való kialakítását.
-

43. cikk – Együttműködés a külső szolgáltatókkal

- A (3) bekezdés elhagyásának oka az, hogy a tagállamok általában központi szinten átfogó szerződéseket kötnek külső szolgáltatókkal.
- A (6) bekezdés a) pontja kiegészül a kérelmezők számára kötelezően biztosítandó tájékoztatás említésével.
- Az (6) bekezdés e) pontja a 10. cikk és a 40. cikk módosítása következtében módosul.
- A (7) bekezdés módosítása arra irányul, hogy bővítse azon szervezetek körét, amelyek részt vehetnek az ajánlati felhívásban.
- A (9) bekezdés az új adatvédelmi jogszabály figyelembevétele és annak biztosítása érdekében módosul, hogy a tagállamok adatvédelmi felügyeleti hatóságai nyomon kövessék az adatvédelmi szabályok külső szolgáltatók általi betartását.
- A (11) bekezdés módosításának célja annak kiemelése, hogy a tagállamoknak ellenőrizniük kell, hogy a külső szolgáltató biztosítja-e a kérelmezőknek a 47. cikk (1) bekezdésében előírt összes információt, valamint annak megerősítése, hogy a tagállamok kötelesek nyomon követni a külső szolgáltatókat.
- A cikk új (11a) bekezdéssel egészül ki annak előírása céljából, hogy a tagállamoknak évente jelentést kell tenniük a Bizottságnak a külső szolgáltatókkal folytatott együttműködésükről és e szolgáltatók nyomon követéséről.

44. cikk – Titkosítás és védett adattovábbítás

- Az (1), (2) és (3) cikk annak figyelembevétele céljából módosult, hogy a 8. cikkből el lett hagyva a képviselt tagállam bevonásának említése.

45. cikk – Tagállami együttműködés a kereskedelmi közvetítőkkal

- Az (1) bekezdés a 2. cikk korábbi (11) bekezdésének – azaz a kereskedelmi közvetítő fogalmának – elhagyása következtében módosul.
- A (3) bekezdés módosul, mivel megismétli a 21. cikk (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott általános szabályt, amelynek értelmében ellenőrizni kell, hogy a kérelmezők rendelkeznek-e megfelelő utazási egészségbiztosítással.

47. cikk

- Az (1) bekezdés c) pontja a korábbi 41. cikk elhagyásának figyelembevétele céljából módosul.

48. cikk – Helyi schengeni együttműködés

- Az (1) bekezdés átfogalmazása a helyi schengeni együttműködés kötelező jellegének egyértelműsítésére irányul.
- Az (1a) bekezdés első mondata, valamint a) és b) pontja módosul azon rendelkezéssel, hogy a helyi schengeni együttműködésen belül harmonizált jegyzéket készítenek a támogató dokumentumokról, valamint előkészítik a többszöri belépésre jogosító vízum lépcsőzetes rendszerének helyi végrehajtását.
- Az (1a) bekezdés az elhagyott (2) bekezdés szövegét tartalmazza.
- A (3) bekezdés a) pontja úgy módosul, hogy negyedévente (nem havonta) írja elő a vízumokra vonatkozó statisztika összeállítását helyi szinten.

- A (3) bekezdés b) pontja annak hangsúlyozása érdekében módosul, hogy milyen aspektusokat kell megvitatni (és értékelni) a helyi schengeni együttműködés keretében.
- A (6a) bekezdés azon rendelkezéssel módosul, hogy a különféle helyi schengeni együttműködésekben összeállított éves jelentések alapján a Bizottság éves jelentést állít össze, amelyet meg kell küldenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- Az 50. cikk elhagyása a VII., VIII. és IX. mellékletek elhagyásából következik. A fennmaradó mellékletek módosítására teljes jogalkotási eljárást követően kerül sor.

50a. és 50b. cikk – A felhatalmazás gyakorlása és sürgősségi eljárás

- A rendelet az EUMSZ 290. cikkében foglalt rendelkezések figyelembevétele céljából egészül ki e cikkekkkel.

51. cikk – A vízumkódex gyakorlati alkalmazására vonatkozó utasítások

- A cikk az 52. cikk (2) bekezdésében szereplő rendelkezések figyelembevétele céljából módosul.

52. cikk – Bizottsági eljárás

- E cikk felváltásának célja, hogy figyelembe vegye a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlását szabályozó rendelkezéseket, a 182/2011/EU rendelettel összhangban.

2. cikk – Nyomon követés és értékelés

Ezek a standard rendelkezések a jogi aktusok nyomon követését és értékelését illetően.

3. cikk – Hatálybalépés

- (1), (2) és (4) bekezdés: ezek a hatálybalépésre és a közvetlen alkalmazásra vonatkozó standard rendelkezések. A rendelet alkalmazásának megkezdését a hatálybalépést követő [hat hónappal] későbbre halasztották.

Mellékletek

- Az I. melléklet (kérelemnyomtatvány) felváltásának célja a tartalom egyszerűsítése és egyértelműsítése.
- Az V. melléklet (egyes harmadik országok által kiadott olyan tartózkodási engedélyek, amelyek mentesítenek a repülőtéri tranzitvízum-kötelezettség alól) felváltása aktualizált információkat tartalmaz.
- A VI. melléklet (formanyomtatvány a vízum kiadásának elutasítására, a vízum megsemmisítésére vagy a vízum visszavonására vonatkozó indokokról) célja az elutasítás okaira és az elutasító határozatokkal szembeni jogorvoslat eljárásaira vonatkozó részletesebb tájékoztatás lehetővé tétele.
- A VII., a VIII. és a IX. mellékletet el kell hagyni.
- A X. melléklet (a külső szolgáltatókkal való együttműködés esetén a vonatkozó jogi eszközben feltüntetendő minimumkövetelmények jegyzéke) felváltásának célja a jogi eszközbe belefoglalandó egyes vonatkozások részletesebb kifejtése.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a Közöségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló 810/2009/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unió rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó közös politikája szerves részét képezi a belső határok nélküli térség kialakításának. A vízumpolitikának a turizmust és az üzleti tevékenységet előmozdító alapvető eszköznek kell maradnia, miközben hozzá kell járulnia a biztonsági kockázatokkal és az EU-ba irányuló irreguláris migráció kockázatával szembeni fellépéshez.
- (2) Az Uniónak a harmadik országokkal folytatott együttműködése során alkalmaznia kell a vízumpolitikáját, és megfelelőbb egyensúlyt kell kialakítania a migrációs és biztonsági aggályok, a gazdasági megfontolások és az általános külkapcsolatok között.
- (3) A 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ létrehozza a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.
- (4) A vízumkérelmezési eljárásnak a lehető legegyszerűbbnek kell lenniük a kérelmezők számára. Egyértelművé kell tenni, hogy mely tagállam rendelkezik hatáskörrel a vízumkérelem megvizsgálására, különösen akkor, ha a tervezett látogatás több tagállamot érint. A tagállamoknak a lehetséges mértékben lehetővé kell tenniük a kérelemnyomtatvány elektronikus kitöltését és benyújtását. Meg kell állapítani az eljárás különböző lépéseire vonatkozó határidőket, különösen annak érdekében, hogy az utazók előre tervezhessenek, és elkerülhessék a konzulátusok csúcsidőszakait.
- (5) Nem kell kötelezővé tenni a tagállamoknak, hogy fenntartsák a kérelem konzulátuson történő közvetlen benyújtásának lehetőségét olyan helyeken, ahol külső szolgáltatót bíztak meg a vízumkérelmeknek a konzulátus nevében történő átvételével, nem érintve

¹⁶ HL C , , o..

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közöségi Vízumkódex létrehozásáról (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

a 2004/38/EK irányelvben¹⁸, és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésében meghatározott tagállami kötelezettségeket.

- (6) A vízumdíjnak biztosítania kell, hogy elegendő pénzügyi forrás álljon rendelkezésre a vízumfeldolgozás – ezen belül a vízumkérelmek minőségének és integritásának vizsgálatához szükséges megfelelő struktúrák és elegendő személyzet – költségeinek fedezéséhez. A vízumdíj összegét két évente objektív kritériumok alapján felül kell vizsgálni.
- (7) Annak biztosítására, hogy a vízumkötelezettség alá eső harmadik országbeli állampolgárok akkor is a lakóhelyükön nyújthassák be vízumkérelmüket, ha egyetlen tagállam sem rendelkezik ott a kérelmek átvétele céljából jelenléttel, lehetővé kell tenni külső szolgáltatók számára a szükséges szolgáltatás nyújtását az általános maximális szintet meghaladó összegű díj mellett.
- (8) A képviseleti megállapodásokat észszerűsíteni kell, és a tagállamok közötti ilyen megállapodások megkötése előtti akadályokat ki kell küszöbölni. A képviselő tagállamnak kell felelnie a vízumkérelmek teljes feldolgozásáért, a képviselt tagállam bevonása nélkül.
- (9) A tagállami konzulátusokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése és a gyakran vagy rendszeresen utazó személyek akadálymentes utazásának elősegítése érdekében objektíven meghatározott közös kritériumok alapján hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízumokat kell kiadni, meghatározott utazási célokra vagy a kérelmezők egyes kategóriáira való korlátozás nélkül.
- (10) A különösen a migrációs és biztonsági kockázatok, valamint az Unió által bizonyos országokkal fenntartott kapcsolatok tekintetében fennálló eltérő körülmények miatt a tagállamok adott helyszínen működő diplomáciai és konzuli képviseleteinek értékelniük kell, hogy szükséges-e az általános rendelkezéseket a kedvezőbb vagy korlátozottabb alkalmazás lehetővé tétele érdekében kiigazítani. A hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízumokra vonatkozó kedvezőbb megközelítéseknek figyelembe kell venniük különösen az üzletemberek és üzletasszonyok mobilitására kiterjedő kereskedelmi megállapodásokat és a harmadik ország által az irreguláris migránsok visszafogadásával kapcsolatban folytatott együttműködést.
- (11) Amennyiben egyes harmadik országok nem tanúsítanak együttműködést az elfogott, rendezetlen jogállású állampolgáraik visszafogadása terén, illetve nem működnek együtt hatékonyan a visszatérési eljárásban, objektív kritériumokon alapuló átlátható mechanizmus alapján a 810/2009/EK rendelet egyes rendelkezéseinek korlátozottabb ideiglenes alkalmazását kell bevezetni annak érdekében, hogy az adott harmadik ország megfelelőbb együttműködést folytasson az irreguláris migránsok visszafogadását illetően.
- (12) A kérelmező, akinek vízumkérelmét elutasították, jogorvoslattal élhet, amelynek az eljárás valamely szakaszában biztosítania kell a bíróság előtti hatékony jogorvoslat lehetőségét. Az elutasításról szóló értesítésben részletesebb tájékoztatást kell nyújtani az elutasítás indokairól és az elutasító határozatokkal szembeni jogorvoslat eljárásairól.
- (13) A külső határokon történő vízumkiadásnak kivételesnek kell maradnia. Ugyanakkor a rövid távú turizmus előmozdítása érdekében a tagállamokat fel kell hatalmazni arra,

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 38/2004/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, HL L 229., 2004.6.29., 35. o.

hogy a külső határokon ideiglenes rendszer alapján vízumokat adjanak ki, és az erre vonatkozó szervezeti intézkedéseket be kell jelenteni és közzé kell tenni. Az ilyen rendszerek alkalmazási körét korlátozni kell, és azoknak meg kell felelniük a vízumkérelmek feldolgozására vonatkozó általános szabályoknak. A kiadott vízumok érvényességének a kiadó tagállam területére kell korlátozódniuk.

- (14) A helyi schengeni együttműködés elengedhetetlen jelentőségű a közös vízumpolitika harmonizált alkalmazása és a migrációs és biztonsági kockázatok megfelelő értékelése szempontjából. A tagállamok adott helyszínen működő diplomáciai és konzuli képviseletei közötti együttműködést és információcserét az uniós küldöttségeknek kell koordinálniuk. Értékelniük kell az egyes rendelkezések gyakorlati alkalmazását a helyi körülmények és a migrációs kockázat fényében.
- (15) A tagállamoknak szorosan és rendszeresen nyomon kell követniük a külső szolgáltatók tevékenységeit, hogy biztosítsák a külső szolgáltatóra bízott felelősségi körre vonatkozó jogi eszköz rendelkezéseinek való megfelelést. A tagállamoknak évente jelentést kell tenniük a Bizottságnak a külső szolgáltatókkal folytatott együttműködésről és azok nyomon követéséről. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vízumkérelmek feldolgozásának teljes eljárását és a külső szolgáltatókkal való együttműködést kihelyezett személyzet kövesse nyomon.
- (16) Rugalmas szabályokat kell meghatározni annak érdekében, hogy a tagállamok optimálisan kiaknázhassák az erőforrások megosztását, és fokozódjon a konzuli lefedettség. A tagállamok közötti együttműködés (schengeni vízumközpontok) bármilyen formát ölthet a helyi körülményekhez igazítva, a földrajzi konzuli lefedettség fokozása, a tagállami költségek csökkentése, az Unió láthatóságának fokozása, valamint a vízumkérelmezőknek nyújtott szolgáltatások javítása céljából.
- (17) A tagállamok által kifejlesztett elektronikus vízumkérelmezési rendszerek hozzájárulnak ahhoz, hogy a kérelmezési eljárások könnyebbé váljanak a kérelmezők és a konzulátusok számára. A teljes digitalizálást lehetővé tevő közös megoldást kell kidolgozni, teljes mértékben kiaknázza az aktuális jogi fejleményeket és technológiai fejlesztéseket.
- (18) Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az Európai Unió működéséről (EUMSZ) szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései értelmében az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (19) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal¹⁹ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

¹⁹ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.)

- (20) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyekben Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal²⁰ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (21) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás²¹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat²² 1. cikkének B. pontja által terület alá tartoznak.
- (22) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás²³ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/146/EK tanácsi határozat²⁴ 3. cikkével.
- (23) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben az említett jegyzőkönyv aláírásáról szóló 2011/350/EU tanácsi határozat²⁵ 3. cikkével.
- (24) Ciprus tekintetében ez a rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (12) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, vagy azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktusnak minősül.
- (25) Bulgária és Románia tekintetében ez a rendelet a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (12) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokra épülő, vagy azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktusnak minősül.

²⁰ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

²¹ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

²² A Tanács határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

²³ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

²⁴ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

²⁵ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

(26) Horvátország tekintetében ez a rendelet a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, vagy azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktusnak minősül.

(27) A 810/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 810/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

- (1) Az 1. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) Ez a rendelet létrehozza a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.”;
- (2) A 2. cikk a következőképpen módosul:
- (a) a 2. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „a) a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tervezett tartózkodás; vagy”;
- (b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:
- „7. „elismert úti okmány”: olyan úti okmány, amelyet az 1105/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat alapján egy vagy több tagállam a külső határok átlépése és a vízumok beillesztése céljából elismer²⁶.”;
- (c) a 11. pontot el kell hagyni;
- (d) A cikk az alábbi új ponttal egészül ki:
- „12. »tengerész«: minden olyan személy, aki tengerjáró vagy nemzetközi belvízi utakon hajózó hajón bármely minőségben alkalmazásban áll, szerződötve van, vagy munkát végez.”
- (3) a 3. cikk (5) bekezdésének b) és c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „b) azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik az e rendelet elfogadásából kimaradó vagy a schengeni vívmányokat még nem teljes mértékben alkalmazó tagállam által kibocsátott, érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, vagy azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik Andorra, Kanada, Japán, San Marino vagy az Amerikai Egyesült Államok által kiadott olyan érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, amely birtokosának feltétel nélküli visszatérést biztosít, és amely szerepel az V. mellékletben található jegyzékben, vagy tartózkodási engedéllyel rendelkeznek a Holland Királyság karibi területeire (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius és Saba);
- c) azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik az e rendelet elfogadásában részt nem vevő vagy a schengeni vívmányok rendelkezéseit még nem teljes mértékben alkalmazó tagállam területére, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás részes felét képező országba, vagy az Amerikai Egyesült Államokba, Kanadába vagy Japánba, vagy a Holland Királyság karibi területeire (Aruba,

²⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 1105/2011/EU határozata (2011. október 25.) a külső határok átlépésére jogosító és vízummal ellátható úti okmányok listájáról, valamint az e lista összeállítására irányuló eljárás meghatározásáról. HL L 287., 2011.11.4., 9. o.

Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius és Saba) érvényes vízummal rendelkeznek, abban az esetben, amikor a kibocsátó országba vagy egyéb harmadik országba utaznak, illetve amikor a vízum felhasználását követően visszatérnek a kibocsátó országból.”;

- (4) a 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az (1) bekezdéstől eltérve, valamint a 35., 36. és 36a. cikkel összhangban a kérelmek vizsgálatát a tagállamok külső határain a személyek ellenőrzéséért felelős hatóságok is végezhetik, valamint döntést hozhatnak azokról.”;

- (5) A 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) amennyiben a látogatásnak egynél több úti célja van, vagy ha két hónapon belül több különálló látogatást is terveznek, azon tagállam, amelynek területe a tartózkodás napokban számolt hosszát vagy célját tekintve a látogatás(ok) fő úti célját képezi; vagy”;

- (6) a 8. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

(b) A (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a képviselőt a kérelmek összegyűjtésére korlátozódik, az iratok és adatok összegyűjtését és a képviselt tagállam felé történő továbbítását a megfelelő adatvédelmi és biztonsági szabályoknak megfelelően kell végezni.

(4) A képviselő tagállam és a képviselt tagállam kétoldalú megállapodást köt. A megállapodás:

a) meghatározza a képviselő időtartamát – amennyiben az csak ideiglenes –, továbbá a megszüntetésére vonatkozó eljárásokat;

b) rendelkezhet – különösen ha a képviselt tagállam rendelkezik konzulátussal az érintett harmadik országban – a képviselt tagállam által biztosítandó helyiségekről, személyzetről és pénzügyi hozzájárulásról.”;

(c) A (7) és (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A képviselt tagállam a képviselői megállapodásokról, illetve ezen megállapodások megszűnéséről legalább egy hónappal azelőtt értesíti a Bizottságot, hogy azok hatályba lépnek, illetve megszűnnek – kivéve a vis maior esetét.

(8) A képviselő tagállam konzulátusa a (7) bekezdésben említett értesítéssel egyidejűleg tájékoztatja a többi tagállamnak az érintett területen lévő konzulátusait, valamint az Európai Uniónak az érintett illetékességi területen lévő képviselőt a képviselői megállapodás megkötéséről vagy megszűnéséről.”;

(d) a cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(10) Elhúzódó technikai vis maior esetén a tagállam más tagállam általi ideiglenes képviselő kialakítására törekszik az adott területen az összes vízumkérelmező vagy azok egyes kategóriáira vonatkozóan.”;

- (7) A 9. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A kérelmet a kérelmezők legfeljebb hat hónappal, a tengerészek a feladataik ellátása keretében legfeljebb kilenc hónappal, és főszabályként legalább 15 naptári nappal a tervezett látogatás megkezdése előtt nyújthatják be.”;

(b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(c) „(4) A 13. cikk sérelme nélkül, a kérelmet az alábbiak nyújthatják be:

a) a kérelmező;

b) a 45. cikkben említett akkreditált kereskedelmi közvetítő;

c) tagjaik nevében a szakmai, kulturális, sport- és oktatási egyesületek vagy intézmények.”;

(d) a cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kérelmezőt nem lehet arra kötelezni, hogy a kérelem benyújtása érdekében egynél több helyszínen jelenjen meg személyesen.”;

(8) A 10. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A kérelmezőnek a 13. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint (7) bekezdésének b) pontja szerint a kérelem benyújtásakor személyesen kell megjelennie ujjnyomtatvételre.”;

(b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

(9) A 11. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden kérelmezőnek kézzel vagy elektronikusan kitöltött és kézzel vagy elektronikusan aláírt, az I. mellékletben meghatározottak szerinti kérelemnyomtatványt kell benyújtania.”;

(b) A cikk szövege a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kérelemnyomtatvány elektronikus változatának tartalma – amennyiben van ilyen – az I. mellékletet követi.”;

(c) az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(d) „(3) A kérelemnyomtatványnak legalább a következő nyelveken kell elérhetőnek lennie:

a) azon tagállam hivatalos nyelve(i), amely esetében vízumkötelezettség áll fenn; továbbá

b) a fogadó ország hivatalos nyelve(i).

Az a) pontban említett nyelv(ek) mellett a kérelemnyomtatványt hozzáférhetővé lehet tenni az Európai Unió intézményeinek bármely más hivatalos nyelvén is;”;

(e) a (4) bekezdést el kell hagyni;

(10) A 14. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok előírhatják a kérelmezők számára, hogy az egyes tagállamok által megadott formanyomtatvány kitöltésével nyújtsanak be igazolást a költségviselésről,

a magánszállás-adásról vagy mindkettőről. A formanyomtatványon fel kell tüntetni különösen:

- a) azt, hogy célja a költségviselés vagy a magánszállás igazolása-e;
- b) azt, hogy a költségviselő/vendéglátó magánszemély, vállalat vagy szervezet-e;
- c) a költségviselő/vendéglátó személyazonosságát és elérhetőségeit;
- d) a kérelmező(k)et;
- e) a szállás címét;
- f) a tartózkodás időtartamát és célját;
- g) a költségviselővel/vendéglátó fennálló esetleges családi kötelezettségeket;
- h) a 767/2008/EK rendelet 37. cikkének (1) bekezdése szerint előírt információkat.

A formanyomtatványt a tagállam hivatalos nyelve(i) mellett az Unió intézményeinek legalább egy másik hivatalos nyelvén is el kell készíteni. A formanyomtatvány mintáját meg kell küldeni a Bizottságnak.

(5) A tagállamok konzulátusai a 48. cikkben említett helyi schengeni együttműködés keretében értékelik az (1) bekezdésben meghatározott feltételek végrehajtását a helyi körülmények, valamint a migrációs és biztonsági kockázatok figyelembevételére érdekében.”;

(b) A cikk szövege a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Amennyiben erre a 48. cikkben említett helyi körülmények figyelembevételéhez szükség van, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az egyes illetékességi területeken használandó támogató dokumentumok harmonizált jegyzékét. Ezek a végrehajtási jogi aktusok az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

(11) A 15. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az egyszeri beutazásra jogosító egységes vízumot kérelmezők bizonyítják, hogy megfelelő és érvényes utazási egészségbiztosítással rendelkeznek, amely fedez minden olyan költséget, amely az egészségügyi okból, sürgősségi orvosi ellátás és/vagy sürgősségi kórházi kezelés, vagy elhalálozás miatt történő hazaszállítás kapcsán a tagállamok területén történő tervezett tartózkodásuk során felmerülhet.”;

(b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A többszöri beutazásra jogosító egységes vízumot kérelmezőknek bizonyítaniuk kell, hogy rendelkeznek az első tervezett tartózkodásuk időtartamára szóló, megfelelő és érvényes utazási egészségbiztosítással.”;

(12) A 16. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kérelmezőnek 80 EUR vízumdíjat kell lerónia.

(2) A hatodik életévüket betöltött és 12 évesnél fiatalabb gyermekeknek 40 EUR vízumdíjat kell leróniuk.”;

(b) A cikk szövege a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) 160 EUR összegű vízumdíj alkalmazandó abban az esetben, ha a Bizottság a 25a. cikk (5) bekezdésének megfelelően így határoz.”;

(c) a (3) bekezdést el kell hagyni.

(d) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2005/71/EK tanácsi irányelvben²⁷ meghatározottak szerinti harmadik országbeli kutatók, akik tudományos kutatás vagy tudományos szemináriumon vagy konferencián való részvétel céljából utaznak.”;

(e) az (5) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;

(f) a cikk szövege a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A Bizottság két évente objektív kritériumokat – így az Eurostat által közzétett általános uniós inflációs rátát és a tagállami köztisztviselők fizetésének súlyozott átlagát – figyelembe véve értékeli, hogy szükséges-e a vízumdíjnak a 16. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésében és (2a) bekezdésében meghatározott összegét felülvizsgálni, és amennyiben ez helyénvaló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítja a vízumdíjak összegét.”;

(13) A 17. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Külső szolgáltató a 43. cikkben foglaltaknak megfelelően szolgáltatási díjat számíthat fel.”;

(b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

(c) a cikk szövege a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdéstől eltérve, a szolgáltatási díj nem haladhatja meg a vízumdíj összegét olyan harmadik országokban, amelyek állampolgárai vízumkötelesek, és amelyekben egyetlen tagállam sem rendelkezik a vízumkérelmek összegyűjtése céljából konzulátussal.”;

(d) a (5) bekezdést el kell hagyni;

(14) A 21. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a kérelmező – adott esetben – rendelkezik-e megfelelő és érvényes utazási egészségbiztosítással a tagállamok területén történő tervezett tartózkodás időtartamára, vagy amennyiben többszöri beutazásra jogosító egységes vízumra irányul a kérelem, az első tervezett utazás időtartamára vonatkozóan.”;

(b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A konzulátus adott esetben köteles ellenőrizni a megelőző és tervezett tartózkodások hosszát, hogy meggyőződjön arról, hogy a kérelmező nem tartózkodott tovább a tagállamok területén az engedélyezett maximális időtartamnál, függetlenül a hosszú távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízummal vagy tartózkodási engedéllyel engedélyezett lehetséges tartózkodásoktól.”;

(c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

²⁷

A Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.).

„(8) A kérelem vizsgálata során a konzulátusok indokolt esetben elbeszélgetést folytathatnak a kérelmezővel, és további dokumentumokat kérhetnek.”;

(15) A 22. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyeztetésre felkért központi hatóságoknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb hét naptári nappal a megkeresés után végleges választ kell adniuk. Amennyiben e határidőn belül nem érkezik válasz, az úgy értendő, hogy az említett központi hatóságok nem ellenzik a vízum kiadását.

(3) A tagállamok – főszabályként legalább 15 naptári nappal az intézkedés hatálybalépése előtt – értesítik a Bizottságot az előzetes egyeztetésre vonatkozó kötelezettség bevezetéséről vagy eltörléséről. Ezt a tájékoztatást az érintett illetékességi területen a helyi schengeni együttműködés keretében is biztosítani kell.”;

(b) az (5) bekezdést el kell hagyni;

(16) A 23. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 19. cikk értelmében befogadható kérelmekről a kérelem benyújtásától számított 10 naptári napon belül határozni kell.

A fenti időtartam egyéni esetekben – különösen amikor a kérelem további vizsgálatára van szükség – legfeljebb 45 naptári napra meghosszabbítható.”;

(b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

(c) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

– i. a bekezdés a következő új ba) ponttal egészül ki:

„ba) repülőtéri tranzitvízumot állítanak ki a 26. cikknek megfelelően; vagy”;

– ii. a d) pontot el kell hagyni;

(17) A 24. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

– i. a második albekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Vízumot egyszeri vagy többszöri beutazásra lehet kiadni.”

– ii. a harmadik albekezdést el kell hagyni;

– iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 12. cikk a) pontjának sérelme nélkül az egyszeri beutazásra jogosító vízum érvényességi időtartama egy 15 naptári napos „türelmi időt” is magában foglal.”;

(b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízumokat kell kiadni az alábbi érvényességi időtartamokra, kivéve, ha a vízum érvényességi ideje meghaladná az úti okmány érvényességi idejét:

a) egy éves érvényességi időtartamra, amennyiben a kérelmező az előző két éven belül három alkalommal vízumot szerzett, és azokat jogszerűen használta fel;

b) két éves érvényességi időtartamra, amennyiben a kérelmező ezt megelőzően egy éves érvényességi idejű, többszöri beutazásra jogosító vízumot szerzett, és azt jogszerűen használta fel;

c) öt éves érvényességi időtartamra, amennyiben a kérelmező ezt megelőzően két éves érvényességi idejű, többszöri beutazásra jogosító vízumot szerzett, és azt jogszerűen használta fel.”;

(c) a cikk szövege a következő új bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdéstől eltérve, a kiadott vízum érvényességi ideje egyes esetekben rövidebb lehet, amennyiben megalapozott kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a teljes időtartam alatt teljesülnek-e a beutazási feltételek.

(2b) A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok konzulátusai a 48. cikkben említett helyi schengeni együttműködés keretében értékelik, hogy a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadására vonatkozóan a (2) bekezdésben meghatározott szabályokat szükséges-e kiigazítani azért, hogy a helyi körülmények, valamint a migrációs és biztonsági kockázatok figyelembevétele érdekében a (2d) bekezdéssel összhangban kedvezőbb vagy szigorúbb szabályokat fogadjanak el.

(2c) A (2) bekezdés sérelme nélkül, legfeljebb 5 évig érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízum adható ki az olyan kérelmező számára, aki igazolja, hogy gyakran és/vagy rendszeresen kell utaznia vagy szándékozik utazni, feltéve, hogy a kérelmező igazolja feddhetetlenségét és megbízhatóságát, különösen a korábbi vízumok jogszerű felhasználását, a származási országában fennálló gazdasági helyzetét, valamint azt, hogy valóban szándékában áll az általa kérelmezett vízum lejártá előtt elhagyni a tagállamok területét.

(2d) Amennyiben a (2b) bekezdésben említett értékelések alapján szükséges, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadásának a (2) bekezdésben meghatározott feltételére vonatkozóan az egyes illetékességi területeken alkalmazandó szabályokat, melyek célja a helyi körülmények, a migrációs és biztonsági kockázatok, valamint a kérdéses harmadik ország által az irreguláris migránsok visszafogadása terén folytatott – a 25a. cikk (2) bekezdésében meghatározott mutatók fényében vizsgált – együttműködés és az Unióval fenntartott általános kapcsolat figyelembevétele. Ezek a végrehajtási jogi aktusok az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

(18) a szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„25a. cikk

Együttműködés a visszafogadás terén

(1) A 14. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (1) bekezdése és (5) bekezdésének b) pontja, a 23. cikk (1) bekezdése és a 24. cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó az olyan harmadik ország állampolgárai közé tartozó kérelmezőkre vagy azok kategóriáira, amely e cikkel összhangban, releváns és objektív adatok alapján nem minősül a tagállamokkal kellő mértékben együttműködőnek az irreguláris migránsok visszafogadása terén. E cikk nem érinti a 24. cikk (2d) bekezdése által a Bizottságra ruházott hatásköröket.

(2) A Bizottság rendszeresen értékeli a harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködést, figyelembe véve különösen a következő mutatókat:

- a) az adott harmadik országból származó, a tagállamok területén illegálisan tartózkodó személyek számára kiadott kiutasítási határozatok száma;
 - b) azon személyek száma, akik számára kiutasítási határozatot adtak ki és ténylegesen visszatértek, az adott harmadik ország állampolgárai számára kiadott kiutasítási határozatok számának százalékában kifejezve, beleértve adott esetben uniós vagy kétoldalú visszafogadási egyezmény alapján a területén áthaladó harmadik országbeli állampolgárok számát is;
 - c) a harmadik ország által elfogadott visszafogadási kérelmek száma, a számára benyújtott ilyen kérelmek számának százalékában kifejezve.
- (3) Egy tagállam értesítheti a Bizottságot akkor is, ha jelentős és tartós gyakorlati nehézségeket tapasztal egy harmadik országgal az irreguláris migránsok visszafogadása terén folytatott együttműködésben, a (2) bekezdésben felsorolt mutatók alapján.
- (4) A Bizottság a (3) bekezdés alapján tett minden értesítést egy hónapon belül megvizsgál.
- (5) Amennyiben a (2) és (4) bekezdésben említett elemzés alapján a Bizottság úgy dönt, hogy az ország nem kielégítően működik együtt, és ezért intézkedésre van szükség, az Unió és az érintett harmadik ország közötti általános kapcsolatokat is figyelembe véve végrehajtási jogi aktust fogadhat el, az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében:
- a) a 14. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdése b) pontja, a 23. cikk (1) bekezdése vagy a 24. cikk (2) bekezdése, vagy e rendelkezések némelyike vagy mindegyike alkalmazásának ideiglenes felfüggesztéséről az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, vagy azok egyes kategóriái esetében, vagy
 - b) a 16. cikk (2a) bekezdésében meghatározott vízumdíj alkalmazásáról az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, vagy azok egyes kategóriái esetében.
- (6) A Bizottság a (2) bekezdésben meghatározott mutatók alapján folyamatosan értékeli, hogy megállapítható-e jelentős javulás az adott harmadik ország által az irreguláris migránsok visszafogadása tekintetében folytatott együttműködés terén, és – az Unió és az érintett harmadik ország közötti általános kapcsolatokat is figyelembe véve – úgy határozhat, hogy hatályon kívül helyezi vagy módosítja az (5) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktust.
- (7) Az (5) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépése után legkésőbb hat hónappal a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az adott harmadik ország visszafogadás tekintetében folytatott együttműködése terén elért előrelépésről.”;
- (19) A 27. cikk a következőképpen módosul:
- (a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
 „(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el a vízumbélyegek kitöltésének szabályait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
 (2) A tagállamok nemzeti bejegyzéseket tehetnek a vízumbélyeg „Megjegyzések” rovatában. E bejegyzések nem ismételhetik meg az (1) bekezdésben említett

eljárásnak megfelelően létrehozott kötelező bejegyzéseket, és konkrét utazási célt sem tüntethetnek fel.”;

(b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az egyszeri beutazásra jogosító vízumok vízumbélyegeit kézzel csak technikai vis maior esetén szabad kitölteni. A kézzel kitöltött vízumbélyeget tilos módosítani.”;

(20) A 29. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nyomtatott vízumbélyeget be kell illeszteni az úti okmányba.”

(b) A cikk szövege a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el a vízumbélyegek beillesztésének részletes szabályait. Ezek a végrehajtási jogi aktusok az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

(21) A 31. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok – legalább 15 naptári nappal az intézkedés hatálybalépése előtt – értesítik a Bizottságot az ilyen tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség bevezetéséről vagy eltörléséről. Ezt a tájékoztatást az érintett illetékességi területen a helyi schengeni együttműködés keretében is biztosítani kell.”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

(22) A 32. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés a) pontjában a szöveg a következő iia. ponttal egészül ki:

„iia. nem indokolja meg a tervezett repülőtéri tranzit célját és körülményeit.”;

(b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon kérelmezőket, akiknek elutasították a vízumkérelmét, megilleti a jogorvoslati eljárásához való jog, amely eljárás valamely szakaszában biztosítania kell a bíróság előtti hatékony jogorvoslat lehetőségét. A jogorvoslati eljárást a kérelemmel kapcsolatos végső döntést meghozó tagállammal szemben, és ezen tagállam nemzeti jogának megfelelően kell megindítani. A tagállamok részletesen tájékoztatják a kérelmezőket a jogorvoslat esetén követendő, a VI. mellékletben meghatározott eljárásról.”;

(c) a (4) bekezdést el kell hagyni;

(23) A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a cikk szövege a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján operatív utasításokat határoz meg a határokon a tengerészek számára történő vízumkiadásra vonatkozóan. Ezek a végrehajtási jogi aktusok az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

(24) A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

A külső határon speciális rendszer keretében kérelmezett vízumok

(1) A rövid távú turizmus előmozdítása érdekében és az e cikkben megállapított feltételek mellett egy tagállam határozhat úgy, hogy ideiglenesen engedélyezi a vízumkérelmek benyújtását egyes szárazföldi vagy tengeri határátkelőhelyein azon személyek számára, akik megfelelnek az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁸ 6. cikke (1) bekezdésében meghatározott beutazási feltételeknek.

(2) A rendszer időtartama bármely naptári évben négy hónapra korlátozódik, és egyértelműen meg kell határozni a kedvezményezettek kategóriáit, amelyekből ki kell zárni a személyek azon kategóriájába tartozó harmadik országbeli állampolgárokat, akik esetében a 22. cikk értelmében előzetes egyeztetésre van szükség, valamint azon személyeket, akik nem rendelkeznek lakóhellyel a szárazföldi határátkelőhellyel szomszédos vagy a tengeri határátkelőhelyhez közvetlen kompkapcsolattal rendelkező országban. E rendszerek csak olyan harmadik országok állampolgárait alkalmazzák, amelyekkel visszafogadási egyezmények megkötésére került sor, és amelyekre vonatkozóan a Bizottság nem hozott a 25a. cikk (5) bekezdésének megfelelően határozatot.

(3) Az érintett tagállam megfelelő struktúrákat alakít ki és szakképzett alkalmazottakat rendel ki a vízumkérelmek feldolgozása és a 21. cikkben meghatározott összes ellenőrzés és kockázatelemzés elvégzése céljából.

(4) A speciális rendszer alapján kiadott vízum csak egyszeri beutazást tesz lehetővé, kizárólag az azt kiadó tagállam területére érvényes, és legfeljebb hét naptári napos tartózkodásra jogosít fel. A vízum érvényessége ideje nem foglal magába „türelmi időt”.

(5) Amennyiben a külső határon egy speciális rendszer keretében elutasítják a vízumkérelmet, a tagállam nem háríthatja a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikkében előírt kötelezettségeket az érintett fuvarozóra.

(6) A tagállamok legalább hat hónappal az esetleges rendszereik végrehajtásának megkezdése előtt értesítik azokról a Bizottságot. Az értesítés meghatározza a kedvezményezettek kategóriáit, a földrajzi alkalmazási területet, a rendszer szervezeti elrendezését, valamint az e cikkben meghatározott feltételeknek való megfelelés biztosítására tervezett intézkedéseket.

A Bizottság ezt az értesítést közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(7) A rendszer vége után három hónappal az érintett tagállam részletes végrehajtási jelentést nyújt be a Bizottságnak. A jelentés tájékoztatást nyújt a kérelmezett, kiadott és elutasított vízumok számáról (ezen belül az érintett személyek állampolgárságáról), a tartózkodás időtartamáról és a távozási arányról (ezen belül azon személyek állampolgárságáról, akik nem hagyták el a tagállam területét a vízum lejártakor).”;

(25) a 37. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok konzulátusai irattárukban őrzik a kérelmeket papíron vagy elektronikus formában. Valamennyi egyéni akta tartalmazza az összes ahhoz

²⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 2016/399/EU rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex), (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

szükséges releváns információt, hogy szükség esetén rekonstruálni lehessen a kérelemről hozott döntés hátterét.

Az egyéni kérelmeket a kérelemre vonatkozó, a 23. cikk (1) bekezdésében említett döntés időpontjától számított legalább egy évig, vagy jogorvoslat esetén a jogorvoslati eljárás végéig meg kell őrizni.”;

(26) A 38. cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(1 a) A tagállamok biztosítják, hogy az eljárás összes szakasza integritásának biztosítása érdekében a teljes eljárást – a külső szolgáltatókkal való együttműködést is ideértve – kihelyezett személyzet kövesse nyomon.” ;

(27) A 40. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„40. cikk

Konzuli szervezet és együttműködés

(1) Minden tagállam maga felel a vízumkérelmekhez kapcsolódó eljárások megszervezéséért.

(2) A tagállamok:

a) konzulátusaikat, valamint a határokon történő vízumkiadásért felelős hatóságukat ellátják a biometrikus azonosítók felvételéhez szükséges felszereléssel, csakúgy, mint a tiszteletbeli konzuljaik hivatalát, amennyiben azokat a 42. cikk alapján biometrikus azonosítók felvétele céljából igénybe veszik;

b) képviseleti megállapodások keretében vagy a konzuli együttműködés bármely más formájában együttműködnek egy vagy több másik tagállammal.

(3) A tagállamok a 43. cikkel összhangban külső szolgáltatóval is együttműködhetnek.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot az egyes konzuli körzetekben kialakított konzuli szervezetükről és együttműködésükről.

(5) A tagállamok a más tagállamokkal folytatott együttműködés megszüntetése esetén biztosítják a teljes körű szolgáltatás folyamatosságát.”;

(28) A 41. cikket el kell hagyni.

(29) A 43. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (3) bekezdést el kell hagyni;

(b) az (6) bekezdés a következőképpen módosul:

– i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) általános tájékoztatás a vízumszerzés feltételeiről, a 47. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjának megfelelően, valamint a kérelemnyomtatványokról.” ;

– ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a kérelmezőknek adott időpontok kezelése az esettől függően a konzulátuson vagy a külső szolgáltatónál.”;

(c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A külső szolgáltatók kiválasztásánál az érintett tagállam értékeli a szervezet vagy vállalkozás megbízhatóságát és fizetőképességét, valamint meggyőződik arról, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség. A vizsgálat kiterjed az esettől függően a szükséges engedélyekre, a kereskedelmi nyilvántartásba való bejegyzésre, az alapító okiratra és a banki szerződésekre.”;

(d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok felelnek a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok betartásáért, és biztosítják, hogy a külső szolgáltatót nyomon kövessék az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdése szerinti adatvédelmi felügyeleti hatóságok.”;

(e) az (11) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. „a) a külső szolgáltató által a kérelmezőknek a vízumkérelmezés – a 47. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott – kritériumairól, feltételeiről és eljárásairól, valamint a kérelemnyomtatványok tartalmáról nyújtott általános tájékoztatást.”;
- ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E célból az érintett tagállam/tagállamok konzulátusa/konzulátusai rendszeresen és legalább hat havonta helyszíni ellenőrzést végeznek a külső szolgáltatónál. A tagállamok megállapodhatnak e rendszeres nyomon követés terheinek megosztásáról.”;

(f) A cikk szövege a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(11 a) A tagállamok minden év január 1-jéig jelentést tesznek a Bizottságnak a külső szolgáltatókkal világszerte folytatott együttműködésükről és a külső szolgáltatók tevékenységének nyomon követéséről (a X. melléklet C. pontjában említettek szerint).”;

(30) A 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

Titkosítás és védett adattovábbítás

- (1) A tagállamok közötti együttműködés, a külső szolgáltatókkal folytatott együttműködés, valamint a tiszteletbeli konzulok igénybevétele esetén az érintett tagállam/tagállamok gondoskodik/gondoskodnak arról, hogy a továbbított adatok teljes mértékben titkosítva legyenek, akár elektronikus úton, akár fizikailag, elektronikus adathordozón történik a továbbítás.
- (2) Azon harmadik országokban, amelyek tiltják az elektronikusan továbbítandó adatok titkosítását, az érintett tagállam/tagállamok nem engedélyezi/engedélyezik az adatok elektronikus úton való továbbítását.

Az ilyen esetekben az érintett tagállam/tagállamok gondoskodik/gondoskodnak arról, hogy az elektronikus adatokat fizikailag, elektronikus adathordozón, teljes mértékben titkosított formában, valamely tagállam konzuli tisztviselője útján továbbítsák, vagy amennyiben az ilyen továbbítás aránytalan vagy észszerűtlen intézkedéseket tenne szükségessé, más biztonságos és védett módon, például az érintett harmadik országban az érzékeny dokumentumok és adatok továbbítása terén tapasztalattal rendelkező, bejegyzett gazdasági szereplők igénybevételeével továbbítsák.

- (3) A továbbítás biztonsági szintjét minden esetben az adatok érzékeny jellegéhez kell igazítani.”;
- (31) A 45. cikk a következőképpen módosul:
- (a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A tagállamok elfogadhatják az adminisztratív szolgáltatásokat nyújtó magánvállalkozás, közlekedési vállalat vagy utazási iroda, például utazásszervező vagy ügynök (kereskedelmi közvetítők) által benyújtott kérelmeket, kivéve a biometrikus adatok felvételét.”
- (b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Az akkreditált kereskedelmi közvetítőket rendszeres helyszíni ellenőrzéseknek vetik alá, amelyek a következőket foglalják magukba: a kérelmezőkkel személyesen vagy telefonon folytatott beszélgetések, az utazások és a szállás ellenőrzése, továbbá – amennyiben szükségesnek bizonyul – a csoport visszatérésére vonatkozó dokumentumok ellenőrzése.”;
- (32) a 47. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „c) a kérelem benyújtásának helye (illetékes konzulátus vagy külső szolgáltató);”
- (33) A 48. cikk a következőképpen módosul:
- (a) a (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A közös vízumpolitika helyi körülményeket figyelembe vevő, harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok konzulátusai és az Unió küldöttségei valamennyi illetékességi területen együttműködnek.
- E célból a Bizottság a 2010/427/EU tanácsi határozat²⁹ 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban utasításokat ad ki az Unió küldöttségeinek az e cikk rendelkezései szerinti releváns koordinációs feladatok elvégzésére.”;
- (b) a cikk szövege a következő új bekezdéssel egészül ki:
- „(1a) A tagállamok és a Bizottság különösen a következők céljából működnek együtt:
- a) harmonizált jegyzék készítése a kérelmezők által benyújtandó támogató dokumentumokról, a 14. cikk figyelembevételével;
- b) a 24. cikk (2) bekezdése helyi végrehajtásának előkészítése a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadása tekintetében;
- c) adott esetben a kérelemnyomtatvány közös fordításának biztosítása;
- d) a fogadó ország által kiadott úti okmányok jegyzékének összeállítása és rendszeres frissítése;
- e) közös tájékoztató készítése;
- f) adott esetben a 25a cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott eltérések végrehajtásának nyomon követése.”;
- (c) a (2) bekezdést el kell hagyni.
- (d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

²⁹

A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).

(e) „(3) A helyi schengeni együttműködés keretében a tagállamok az alábbi információkat cserélik ki:

a) negyedéves statisztika a kérelmezett, kiadott és elutasított egységes vízumokról, korlátozott területi érvényességű vízumokról és repülőtéri tranzitvízumokról;

b) a migrációs és/vagy biztonsági kockázatok értékeléséhez kapcsolódóan információ az alábbiakról:

i. a célország társadalmi-gazdasági szerkezetéről;

ii. a helyi szintű információforrásokról, ideértve a társadalombiztosítást, az egészségbiztosítást, az adóügyi nyilvántartásokat és a be- és kilépés nyilvántartásba vételét;

iii. a hamis vagy hamisított dokumentumok használatáról;

iv. az irreguláris bevándorlás útvonalairól;

v. a család magatartások tendenciáiról;

vi. az elutasítások tendenciáiról;

c) a közlekedési vállalatokkal való együttműködésre vonatkozó információ;

d) információ a megfelelő utazási egészségbiztosítást nyújtó biztosítótársaságokról, ideértve a biztosítási típusok és az esetleges többletösszegek ellenőrzését is.”;

(f) a cikk szövege a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Valamennyi érintett illetékességi területre vonatkozóan minden év december 31-ig éves jelentést kell készíteni. E jelentések alapján a Bizottság éves jelentést készít a helyi schengeni együttműködés helyzetéről, és azt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

(34) Az 50. cikket el kell hagyni.

(35) A szöveg a következő új cikkekkel egészül ki:

„50a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 16. cikk (8a) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikk (8a) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 16. cikk (8a) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a

Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

50b. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 50a. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktust.”;

(36) Az 51. és az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„51. cikk

E rendelet gyakorlati alkalmazására vonatkozó utasítások

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján operatív utasításokat határoz meg e rendelet rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

52. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti (a továbbiakban: a vízümbizottság). Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”;

(37) Az I. melléklet helyébe e rendelet I. mellékletének szövege lép.

(38) Az V. melléklet helyébe e rendelet II. mellékletének szövege lép.

(39) A VI. melléklet helyébe e rendelet III. mellékletének szövege lép.

(40) A VII., a VIII. és a IX. mellékletet el kell hagyni.

(41) A X. melléklet helyébe e rendelet IV. mellékletének szövege lép.

2. cikk

Nyomon követés és értékelés

(1) A Bizottság [e rendelet hatálybalépésének időpontja] után három évvel értékeli e rendelet alkalmazását. Az átfogó értékelésnek tartalmaznia kell az elért

eredményeknek a célkitűzések fényében történő vizsgálatát, valamint e rendelet rendelkezései végrehajtásának a vizsgálatát.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelést megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság az értékelés alapján szükség szerint megfelelő javaslatokat nyújt be.

3. cikk

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet [a hatálybalépéstől számított hat hónap]-tól/től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök